

Neděle 14. po sv. Trojici

J7, 32-36

5.9.2021

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od toho, kterýž byl, kterýž jest, kterýž přijíti má.

Introit:

Na maličkou chvíli poopustil jsem tě,
ale v slitování převelikém shromáždím tě.

Píseň: 440

Čtení: J16,1-20

Píseň: 625, 175

Kázání: J7,32-36

Další ze skupin se chápe iniciativy. Je to další skupina těch, kteří se nacházejí – tak jako Ježíš – v chrámu. Jsou to farizeové. Zatím se s Ježíšem nikdy nesetkali. Jediný z farizeů, který mluvil s Ježíšem přímo, byl Nikodém.

Zatím vždy jednají, jako by byli stranou všeho dění. Doslova slyší, jak zástup mumlá – mohli bychom říci hučí – o Ježíši. Možná, že v zástupech se mumlá ledasco. Mesiáš, falešný prorok, muž z Nazaretu, člověk, který dělá divy a zázraky. Syn Boží, který přišel z nebe, Mesiáš. To všechno a ještě víc farizeové a velekněží slyší mumlat.

Farizeové potřebují spojení, kterými jsou velekněží. To oni mohou poslat pro chrámovou stráž. Je to jakási chrámová ostraha. Začíná se odehrávat dvojí děj, který zatím běží paralelně vedle sebe. Farizeové a velekněží, kteří chtějí vztáhnout ruku na Ježíše. Zatím si nechtějí špinit své ruce. Zatím to chtějí přenechat chrámové stráž, aby chrám vyčistila. Kolikrát v dějinách se dělo takové čištění svatých míst? Kolikrát i my čistíme od těch, kteří podle nás do církve nepatří? Ještě farizeové a velekněží nemají zdostatek odvahy sami Ježíše zlikvidovat. Potřebují na to stráž. Potřebují někoho, kdo by za ně odvedl špinavou práci.

Tedy řekl jim Ježíš: Ještě maličký čas jsem s vámi, potom odejdu k tomu, jenž mne poslal. Ježíš vlastně pokračuje v rozhovoru, který byl přerušen činem farizeů a velekněží. Již řekl, odkud přichází. Řekl to přímo bez obalu, proto ten povyk.

Proto to pohoršení. Jak by mohl někdo přijít z nebe? Tedy z prostoru, kde je jediný Bůh? Jak by někdo mohl přijít a stoupnout si vedle Boha? Být s ním zajedno a přece dvojí? Bůh snad nemá určený specifický prostor. Je všude, nahoře i dole, pod zemí i nad zemí, ve vodách i v místech, kde je jen smrt. Přesto Bůh má prostor, kde je jeho svrchované kralování, kam

nikdo z lidí nepronikne, ledaže je mu je tento prostor otevřen samotným Bohem. Bůh je ve své samotě všude s námi.

Tedy řekl jim Ježíš: Ještě maličký čas jsem s vámi, potom odejdu k tomu, jenž mne poslal. Nyní jde o to, kam směřuje Ježíš. Kde je jeho cíl. Jako by se Ježíšův čas otáčel v kruhu. Nejdřív je u svého Otce, kratičký čas stráví zde na zemi s námi lidmi. Ten kratičký Ježíšův život se má završit tím, že se vrátí do míst, kde původně byl, tedy u svého Otce.

Budete mě hledat, ale nenajdete. Místo a čas farizeů a velekněží, místo a čas Ježíše Krista. Jako by zde byly dva světy, které se nikterak neprotínají, jdou vedle sebe a vzdálenost mezi nimi je nepřekonatelná.

A kde jsem já, tam vy přijít nemůžete. Ježíš mluví nyní k těm, kteří nedovedou uvěřit v Ježíšovo Božství. Rádi by pochopili, rádi by uvěřili, ale věří jen díky zázrakům a divům. To je ta skupina, která by možná prohlásila Ježíše za Mesiáše, pakliže by dělal ještě větší divy než doposud.

Velekněží a farizeové nechtějí uvěřit a poznat, protože je to v rozporu s jejich vírou. Je to v rozporu s jejich přesvědčením, je to v rozporu s chápáním a vnímáním světa a věcí Božích.

Ježíšova existence, odkud a kam, jde přijmout vírou. Zbavením se všech představ a pomocných berliček jako jsou předpisy Tóry, zázraky a divy. Pro farizeje a velekněží je to nepřekonatelná hranice mezi světem Ježíše Krista a světem těch, kteří se nedají uchvátit vírou v Ježíše Krista, toho ukřižovaného a vzkříšeného.

I řekli Židé k sobě vespolek: Kam tento půjde, že my ho nenalezneme? Zdali v rozptýlení pohanů půjde, a bude učit pohany? Další skupina posluchačů; nám známí představitelé těch, kteří jsou od samého začátku proti Ježíši nastaveni. Možná si říkají, námi chce pohrdnout, s námi se nechce bavit? To my jsme představitelé synagogy, církve! To my tady z chrámového okrsku vše řídíme! A on by šel mezi nějaké Židy v rozptýlení, tedy v diaspoře. Oni jsou vzdáleni od pravého vyznání, protože žijí ve světě pohanů. Jak by oni mohli uvěřit? Jako bych slyšela hlasy těch, kteří pohrdají těmi, kteří jsou na okraji církve, sborů. Jako bych slyšela někdy i sama sebe. Jako bych slyšela...

Co znamenají slova, jež řekl? Takto se díví všichni, kteří ve slovech Ježíše hledají nějaké tajemné poselství. Ježíš přece mluvil veřejně, otevřeně. Cožpak jeho otevřenost není jasná? Cožpak jeho slova jsou zabalená do jinotajů? Jeho slova jsou tak prostá a jednoduchá, jako je prostý lidský život.

Tak k nám prostě přišel a přichází Ježíš Kristus, ten dávno vyhlášený a zaslíbený Mesiáš. Tak prostě a jednoduše u víře v Ducha svatého k nám přichází Kristus a chce s námi i dnes býti u jednoho stolu.

Amen.

Píseň: 685

Večeře Páně